

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Autometal, spol. s r.o.**, se sídlem Zalužany 99, zastoupené Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem, se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2016, čj. 13020-4/2016-900000-304.1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2018, čj. 3 Af 62/2016-44,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků nemá **právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) dodatečným platebním výměrem ze dne 5. 1. 2016, čj. 699/2016-510000-11, doměřil žalobkyni clo ve výši 3 622 Kč a uložil jí povinnost uhradit penále ve výši 725 Kč. Žalobkyně navrhla propuštění zboží (pol. č. 1 *„Poloviny kovových plášťů – používané při výrobě katalyzátorů do osobních aut, 5500 ks 18.305 USD“* do režimu volný oběh. Celní úřad ovšem určil, že zboží patří do podpoložky 8708 92 99 TARIC kód 00 (*Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705, - Ostatní části, součásti a příslušenství, - - Tlumiče výfuků a výfuková potrubí; jejich části a součásti, - - - Ostatní, - - - - Části a součásti, - - - - - Ostatní*), nikoliv do podpoložky 7326 90 98 TARIC kód: 90 – (*Ostatní výrobky ze železa nebo oceli, - Ostatní, - - Ostatní výrobky ze železa nebo oceli, - - - Ostatní, - - - - Ostatní*), kterou deklarovala

žalobkyně. Rozhodnutí celního úřadu napadla žalobkyně odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 6. 2016 zamítl a rozhodnutí celního úřadu potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného poté žalobkyně brojila žalobou u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

II. Podstatný obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadá rozsudek městského soudu z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[4] Stěžovatelka namítá, že městský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda zboží, které dováží, patří mezi části, součásti a příslušenství motorových vozidel, anebo mezi ostatní výrobky ze železa nebo oceli. Z hlediska složení se jedná o výrobky z nerezové oceli, jak potvrdila i Celně technická laboratoř. Z hlediska účelu jde o duté kovové součástky specifického tvaru, ze kterých v kombinaci s dalšími součástkami stěžovatelka teprve vyrábí finální produkt - výfukové potrubí pro automobily, a to montážním procesem, jehož součástí je mj. poměrně složité svařování kovových součástí k sobě navzájem, montování a další úprava. Před tímto zpracováním nemá zboží jasně daný účel použití a rozhodně by nemohlo být použito jako konečný výrobek do motorového vozidla, neboť jsou nutné ještě další komponenty, z nichž některé stěžovatelka sama vyvinula a vyrábí je. Stěžovatelka tedy podstatným způsobem ovlivňuje konečný charakter dováženého zboží, které by bez uvedených úprav nemohlo být užito jako konečný výrobek do výfukového potrubí automobilu. Dále stěžovatelka namítla, že pokud může zboží náležet do více různých podpoložek celního sazebníku, je nutno zohlednit jeho funkci, která je převažující či prvotní; to ovšem městský soud neučinil (stěžovatelka odkázala na rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2012, čj. 5 Afs 27/2012-37). Městský soud dále porušil práva stěžovatelky, když nevyhověl jejímu důkaznímu návrhu na vypracování znaleckého posudku, který by odpověděl na otázku, zda lze dovezené zboží považovat za konečný výrobek, anebo zda je nutná jeho další úprava, která ovlivňuje jeho funkčnost (stěžovatelka odkázala na rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2004, čj. 2 As 59/2003-70).

[5] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Uvedl, že stěžovatelka pouze opakuje argumenty ze své žaloby a nadále tvrdí, že dováží kovové výrobky, které nemají žádnou specifickou funkci; teprve zpracováním se z nich stávají součásti automobilu. Podle názoru žalovaného však dotčené výrobky mají již v okamžiku dovozu jasně daný a úzce vymezený účel použití, kterému jsou na první pohled zcela uzpůsobeny svým tvarem, rozměry, použitým materiálem i způsobem opracování. Z podkladů získaných od stěžovatelky dokonce vyplývá, že se jedná o součásti výfukového potrubí specificky určené pro konkrétní typy osobních automobilů. Nelze je využít k ničemu jinému a nelze je, bez vynaložení nepřiměřených nákladů, ani přepracovat na výrobky jiné, určené k plnění jiných funkcí. Vypracování znaleckého posudku by bylo podle žalovaného nadbytečné, neboť znalec může zodpovědět pouze skutkové otázky. Skutkový stav věci je však dostatečně zřejmý z podkladů poskytnutých stěžovatelkou a sporné je pouze jeho právní posouzení.

pokračování

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Podstata kasačních námitek směřuje proti skutkovým závěrům městského soudu, který posoudil správnost zařazení dovážených výrobků pod příslušnou podpoložku kombinované nomenklatury.

[8] NSS konstatuje, že stěžovatelka pouze opakuje své žalobní námitky, aniž by uvedla jakékoli nové argumenty, s nimiž by se nevypořádal již městský soud. Městský soud přitom shrnul relevantní evropskou právní úpravu (zejména nařízení Rady č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku) a judikaturu. Městským soudem provedený výklad, mj. i za pomoci vzájemné kombinace vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře a vysvětlivek k harmonizovanému systému, je v souladu s judikaturou NSS (srov. např. rozsudek NSS ze dne 19. 11. 2013, čj. 2 Afs 85/2012-40). Městský soud dovodil, že účel použití výrobku je společně s jeho objektivními charakteristikami a vlastnostmi kritériem pro jeho sazební zařazení. Městský soud pak přisvědčil žalovanému v tom, že ze shromážděných podkladů je zřejmé, že zboží, které stěžovatelka dováží, nelze použít k ničemu jinému než ke smontování s ostatními díly a následnému namontování do konkrétních typů osobních automobilů. Jde o části většího celku, pro jehož funkci jsou nepostradatelné; tyto části jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro motorová vozidla. Zpracování, které stěžovatelka provádí, nemá podstatný vliv na takto vymezený charakter zboží, neboť je-li výrobek předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, pak se části budoucího výrobku zařazují stejně jako kompletní výrobek, k jehož výrobě slouží.

[9] Stěžovatelka tyto závěry městského soudu nijak konkrétně nevyvrací, pouze s nimi polemizuje. Pokud snad stěžovatelka naznačuje, že by účel zboží měl být určen bez přihlédnutí k tomu, k výrobě jakého finálního produktu toto zboží slouží, pak taková úvaha nemá právní oporu – stěžovatelka nepoukazuje na žádný konkrétní právní předpis či soudní rozhodnutí, které by svědčilo ve prospěch takového výkladu. Případný není ani odkaz stěžovatelky na rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2012, čj. 5 Afs 27/2012-37. Věc řešená tímto rozsudkem se totiž týkala zařazení kompletního výrobku, který plnil dvě různé funkce (kapesní počítač vybavený GPS navigací), přičemž NSS dospěl k závěru, že při jeho zařazení je třeba zohlednit zejména funkci, která je převažující či prvotní. Stěžovatelka ovšem ani netvrdí, že by finální výrobek, který ze zboží, jež stěžovatelka dováží, má vzniknout, měl plnit více funkcí, z nichž by bylo třeba zvolit tu, která je prvotní či převažující. Se závěrem městského soudu, že části sloužící k montáži celku je třeba zařadit jako finální výrobek, jestliže jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro tento finální výrobek, lze tedy souhlasit.

[10] Z hlediska skutkového stěžovatelka ničeho podstatného nenamítá, zejména neuvádí, jaký jiný účel by mohly jí dovážené výrobky plnit.

[11] Stěžovatelka zejména ani netvrdí, že by snad tyto výrobky bylo možno použít k montáži jiného typu potrubí než výfukového potrubí osobních automobilů, anebo že by dokonce byly schopny samostatného použití k určitému jinému účelu (stěžovatelka naopak potvrzuje, že bez zapracování do finálního výrobku nemá výrobek jasně daný účel použití). Za tohoto stavu NSS souhlasí se závěrem městského soudu, že by bylo zbytečné provádět znalecký posudek, neboť zde nevzniká žádná relevantní pochybnost o skutkovém stavu, který je rozhodný pro aplikaci příslušných právních norem. Závěr městského soudu o neprovedení tohoto důkazu je tedy správný a řádně zdůvodněný; o tzv. opomenutý důkaz se nejedná.

[12] NSS tedy kasační stížnost vyhodnotil jako nedůvodnou a podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. ji zamítl.

IV. Náklady řízení

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka úspěch neměla a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nad rámec běžné činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu